

עיטור מפעל חיים ויקיר ההסתדרות
במרחב נתניה
תשע"א 2010

יקירי ההסתדרות,

הרשו לי לברך את הזוכים השנה לתואר יקיר ההסתדרות במרחב נתניה. אתם ראויים להוקרה ולהערכה הרבה אותה אתם מקבלים היום. כולכם נאמני ההסתדרות במשך שנים רבות ומסייעים למוסדות ההסתדרות. על-כך ההסתדרות מוקירה לכם היום תודה.

הזוכים הם חלק בלתי נפרד מפעילות ההסתדרות במרחב. פעילותכם בהסתדרות בעבר מראה עד כמה אתם מחויבים לרעיון אותו היא מייצגת: קידום העובדים, זכות ההתארגנות והסולידריות בין החזקים לחלשים.

אני רואה בכם חלק בלתי נפרד מההסתדרות ומפעילותה. בשנה האחרונה הייתה ההסתדרות אחד מעמודי התווך ליציאתו של המשק הישראלי מהמשבר. שיתוף הפעולה הפורה עם המעסיקים והממשלה הוכיח את חשיבות מסלול ההידברות לחוסנו של המשק. ההסתדרות תמשיך לעשות את עבודתה נאמנה בכל הקשור לשמירה על זכויות העובדים והגמלאים ועל מעמדם.

כולי תקווה כי תמשיכו לשאת את שמה של ההסתדרות בגאון. אתם השגרירים האותנטיים שלנו. בעזרתכם הרעיונות החשובים שנושאת ההסתדרות מזה עשרות בשנים יוסיפו לחלחל בקרב הציבור הרחב וכך תוכל ההסתדרות להמשיך ולהתעצם ולקדם את העובדים בצורה הטובה ביותר.

לסיום, אני מברך את יו"ר ההסתדרות במרחב נתניה, משה סמיה, על המפעל החשוב ומברכו בברכת יישר כוח.

שלכם,
עופר עיני,
יו"ר ההסתדרות

”אדם עושה,
הרי הוא מתברך”
(מדרש תהילים)

יקירים נכבדים

לכבוד הוא לי להעניק לכם את עיטור יקיר ההסתדרות במרחב נתניה. בתקופה זו אנו עדים חדשות לבקרים לתופעות בהם אדם לאדם זאב והפרגון הוא מאתנו והלאה, אתם מהווים את העוצמה האנושית אשר נותנת לנו כחברה, כארגון וכמדינה את התקווה כי אפשר גם אחרת. הנתינה האין סופית שלכם לזולת כל אחד בהתאם ליכולתו וכישוריו היא ההוכחה לכך שאדם לאדם - אדם. בימים אלה אנו מציינים 90 שנה להיווסדה של ההסתדרות אשר לכם חלק נכבד בהקמתה. פעילות ההסתדרות בעבר ובהווה ניכרת בכל תחומי חיינו ויש לנו במה להתגאות. אתם, יקירים נכבדים, עושים את פעילותכם למען הזולת והחברה ברגש, בנאמנות ובהתנדבות, ובדבקות אין קץ ברעיון שלא על מנת לקבל פרס על כך אני מביע לכם הוקרה והערכה, וגאה אני להתברך בכם. חובה נעימה לי להודות לחברי ועדת העיטור בראשות יו"ר נעמ"ת במרחב הגברת אילנה גיני, יישר כח על העבודה המבורכת.

היו ברוכים

משה סמיה

יו"ר ההסתדרות במרחב נתניה

”כל מה שיצרה
תנועתנו, לא יצרה
אלא בכוחו של
החבר” (בכנולסון)

יקירים נכבדים,

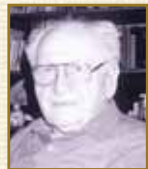
בימים אלו חוגגת ההסתדרות 90 שנה להיווסדה, היום אין להעלות על הדעת אפשרות של חברה ישראלית תקינה ללא מעורבות ההסתדרות בכל שטחי החיים ואכן, במשך שנות קיומה של המדינה, ליוותה אותה ההסתדרות צעד אחר צעד, והייתה שותפה ביצירת חברה בה הפרט זוכה לזכויות ראויות ובה העובד ומשפחתו זוכים לכבוד ותנאי עבודה הולמים. אנו יכולים להיות גאים בכל מה שיצרו האבות המייסדים בחזונם בראייתם את עתיד המדינה, וביסוד שהניחו לטובת העם, ואזרחים העובדים לפרנסתם. לשולחן הוועדה להענקת העיטור "יקיר ההסתדרות", הוגשו מומלצים שלכל אחת ואחד מהם, זכות בעשייה הציבורית. השליחות החברתית כוללת רגש אנושי, אהבת ישראל ועזרה לזולת, כל עוד מצויים בקרבנו אנשים ונשים טובי-לב ואצילי-נפש נוסף להאמין בייוחדנו כעם סגולה בישראל הערבים זה לזה. כאלה אתם "יקירי ההסתדרות", שמתכבדים אנו להעניק לכם את עיטור הכבוד "יקיר ההסתדרות", כהוקרה על מעשיכם הטובים למען הכלל והפרט. לכם נאה התואר והתואר יאה לכם. תודה וברכה למר משה סמיה, יו"ר ההסתדרות במרחב נתניה, על דבקותו במסורת הענקת התואר לחברים הראויים לו. כן בוא על הברכה חבריי לוועדת העיטור יקיר ההסתדרות.

בכבוד רב

אילנה גיני

יו"ר הוועדה לעיטור "יקיר ההסתדרות"

ד"ר אברהם בר-מנחם

נולד בשנת 1912 בגיסן גרמניה, בשנת 1928 סיים בי"ס תיכון ריאלי גבוה ולאחר מכן למד משפטים שם קיבל התואר דוקטור למשפטים. שנה לאחר מכן נטש את גרמניה ופנה להולנד. שם בחר לעסוק בנגרות. בשנת 1938 עלה לישראל וחווה את קשיי הקליטה. מקץ זמן מה עבר לקיבוץ גברעם. בשנים 1948-1950 שימש כמזכיר ועד גוש יישובי הנגב. בשנים 1950-1956 כיהן כראש המועצה האזורית "חוף אשקלון". בשנת 1956 עזב את הקיבוץ ועבר להתגורר עם משפחתו בנתניה ומונה מטעם מפלגת פועלי ארץ ישראל, לתפקיד מזכיר מועצת פועלי נתניה. במקביל לתפקידו זה נבחר לכהן כחבר במועצת העיר. במהלך שנות פעילותו הציבורית בשנים: 1973 - 1965 שימש מ"מ ראש העיר נתניה ולאחר מכן נבחר כראש העיר הרביעי של נתניה תפקיד בו כיהן עד לשנת 1979 מועד בו פרש ממועצת העיר. ד"ר בר-מנחם, הטביע את חותמו בעיר בנושאים רבים, חברתיים ומוניציפאליים. לאחר פרישתו מראשות העיר, המשיך בפעילות ציבורית ובמשך שש שנים כיהן כיו"ר ועדת הביקורת של מכון וינגייט, במקביל ריכז את הסמינרים של בני חו"ל במכללת בית ברל, עסק בבוררות משפטית בסכסוכים אזרחיים מטעם בית המשפט. בספרו "עקבות שבדרך", שכתב ביום הולדתו ה-70 אומר ד"ר בר מנחם כי הוא שבע רצון מההישגים שהשיג בחייו ובעיקר מתרומתו לחברה. על אף שידע זמנים קשים של עמל ומצוקה. וחזה בעולם מתמוטט, זכה לחיות בתקופה של תקומה והתחדשות של עם ישראל. ד"ר בר מנחם מילא בנאמנות שלל תפקידים ציבוריים שכל אחד דרש ממנו הזדהות מלאה עם השליחות שנטל על עצמו. גם כיום ד"ר בר מנחם מעורה בעניינים חברתיים ופוליטיים בעיר ובמדינה. אדם שבלבו אהבה ואמונה במדינה ובעיקר, איש ציבור המעמיד את צורכי הציבור בראש מעייניו.

על פעילותו הענפה למען הציבור ועל היותו איש רב פעלים, מוענק לו עיטור מפעל חיים מטעם ההסתדרות במרחב נתניה.

שמריהו נאבל

נולד בשנת 1919 בעיר קראקוב בפולין, עלה ארצה בשנת 1939 וקבע את מושבו בקיבוץ אפיקים, בשנת 1961 עזב את הקיבוץ. שימש כמאמן בצבא ושחקן כדורסל, כדורעף, שחייה ואתלטיקה קלה. שימש כקצין אימון גופני בגדנ"ע וגולני. יזם וארגן את צליחת הכינרת ואת צעדת הכינרת. בשנת 1953 נשלח מטעם משרד החוץ למדינת צ'אד שבאפריקה ושימש כיועץ לשר הספורט והנוער. במסגרת פעילותו בצ'אד ארגן מפגן יום עצמאות ושימש כמאמן הלאומי של נבחרת הכדור עף והאתלטיקה הקלה למשחקי אפריקה 1965 בקונגו. עם חזרתו ארצה בשנת 1974 הקים את אגודת "הפועל" נתניה שחייה. שמריהו הדיך את הקורס הראשון של מאמני שחייה במכון וינגייט ובמשך 25 שנים, נמנה על סגל ההוראה של המכללה. בשנת 2003 בהגיעו לגיל 83 פרש מאימון שחייה ועד אז, אימן מאות שחיינים והכשיר עשרות מאמנים ומנהלים בתחומי הספורט. שמריהו הוא מאמן מיתולוגי שגידל דורות של שחיינים, וכונה על ידי רבים: "מלך הבריכה". משך עשרות שנים אימן אלפי שחיינים במסגרות שונות ונחשב לאחד המאמנים הטובים ביותר בענף השחייה בכל הזמנים, וגם אחד הקשוחים ביותר. שחייו זכו במהלך השנים במדליות רבות. מבין חניכיו נמנו 2 רמטכ"לים: דוד אלעזר ודן שומרון, מפקד חיל האוויר מוטי הוד, מפקדי חטיבת הצנחנים ושייטת 13, טייסים ובקיצור נוער שניתן לכנותו "מלח הארץ". כמו כן שימש שמריהו כרכז ענף השחייה במשרד החינוך, חבר בכיר בצוות המופעים ההמוניים בכינוסי "הפועל" ובמחלקת האירועים שליד משרד ראש הממשלה. בשנת 1991 הוענק לו תואר יקיר הפועל. ובהגיעו לגיל 90 נערך לכבודו מפגש מחווה בקיבוצו לשעבר - אפיקים.

על פעילותו הרצופה והמרובה למען הספורט והחברה במדינה, כיזם של אירועי ספורט ענקיים וכמי שפעל למען חיזוק הספורט וקליטת העלייה. כאבא וכסבא של האלופים. כמאמן מיתולוגי בעל ערכים חברתיים ורב פעלים, מוענק לו עיטור מפעל חיים מטעם ההסתדרות במרחב נתניה.

אהרוני יצחק

נולד בשנת 1942 בירושלים ובשנת 1944 עבר לגור בנתניה. בילדותו למד בבית הספר תחכמוני ואת לימודי התיכון בבית הספר בר - אילן. בשנת 1960 התגייס לצה"ל ושירת ביחידת הצנחנים, נטל חלק במלחמות ישראל לרבות מלחמת ששת הימים, יום כיפור ומלחמת שלום הגליל. בתום 27 שנות שירות פרש מצה"ל בדרגת סא"ל. ובשנת 1989 התקבל לעבודה בעיריית נתניה בתפקיד מנהל החירום והפיקוח העירוני. בתפקידו האחרון, שימש כראש מנהלת הביטחון והחרום בעיריית נתניה. במסגרת תפקידו זה שירת את תושבי העיר נתניה בימים קשים, לרבות בזמן פיגועי תופת רצחניים בעיר. במקביל לעבודתו בעירייה, פעל יצחק במשך שנים רבות כחבר בוועד העובדים של עובדי עיריית נתניה, וכיהן כיו"ר מועצת העובדים, יו"ר ועד האקדמאים במח"ר, חבר המזכירות הארצית של הסתדרות האקדמאים, סגן יו"ר ההסתדרות במרחב נתניה וחבר מליאת ההסתדרות במרחב. בחודש יוני 2010 פרש מעבודתו בעיריית נתניה ומאז פרישתו הוא ממשיך לעסוק בהתנדבות כמרכז פרויקט חוסן, חבר בהנהלת ארגון צוות, חבר בהנהלת העמותה למען הקשיש, בהנהלת אגוד הקב"טים הארצי ובמזכירות הארצית של דרוג המח"ר. כמנהיג עובדים ביחד עם חבריו לוועד העובדים בעירייה וההסתדרות במרחב, הוביל ופעל רבות למען שמירה והשגת זכויות לעובדים כשבמקביל דאג שהעובדים יהיו מגובשים ומחוזקים. יצחק נשוי ליהודית אב ל- 4 בנים וסב ל- 8 נכדים.

אברהם (מושיקו) משה

נולד בתימן בשנת 1941 ב-1948 עלה ארצה ישירות למעברת "תל מונד". בשנת 1957 סיים לימודיו בבית ספר עממי ומשנת-1961 1958 למד בתיכון החקלאי בנהלל. עם סיום לימודיו התגייס לצה"ל ובמסגרת שירותו הצבאי נטל חלק בכל מלחמות ישראל. לאחר שחרורו מצה"ל למד במדרשה להכשרת עובדים סוציאליים בירושלים ובשנים 1965 - 1975 עבד במוסד לילדים קשי חינוך בעין ורד בתפקידי הדרכה, ריכוז וניהול. בשנת 1975 פנה לעסוק בחקלאות ועבר עם משפחתו להתגורר במושב אוגדה שבפתחת רפיח. עם חתימת הסכם השלום עם מצרים ופינוי סיני, שב לתל מונד. בשנת 1985 התקבל לעבוד במועצת פועלי תל מונד בתפקיד מזכיר אגוד מקצועי ומזכיר "הפועל". באותה שנה נבחר לכהן כחבר המועצה המקומית תל מונד ושימש כסגן ראש המועצה, בשנת 1995 נבחר לכהן כמזכיר סניף מועצת הפועלים בתל מונד תפקיד אותו ביצע עד פרישתו לגמלאות בשנת 2007. בשנות עבודתו הרבות התנדב לפעילות ציבורית והיה חבר במספר עמותות שעיסוקן בעזרה לנזקקים, שימש כחבר הוועדה המחוזית מטעם קופת חולים והוועד למען החייל. כיום משמש כנציג ההסתדרות בוועדת הערר שעל יד שירות התעסוקה, חבר מרכז ההסתדרות הגמלאים וחבר בהנהלת האגודה למען החייל. על אף פרישתו מושיקו מקפיד להמשיך ולהגיע למשרדי המועצה ומבצע מטלות רבות ככל שאלה מטלות עליו על ידי יו"ר ההסתדרות במרחב, כולל קבלת קהל, ויעוץ והכוונה לפונים. מושיקו נשוי לגילה אבא ל- 4 ילדים וסבא ל- 7 נכדים, מבטיח כי כל עוד יהא בכוחו הוא ימשיך לסייע ולתרום למען ציבור העובדים.

על פועלו ותרומתו הרבה במשך שנים רבות למען המדינה, למען ההסתדרות במרחב נתניה וציבור העובדים בעיריית נתניה מוענק לו עיטור יקיר ההסתדרות.

על פועלו הציבורי והתנדבותו למען הפרט והכלל מוענק לו עיטור יקיר ההסתדרות במרחב נתניה

איזנר רודי

נולד בשנת 1938 ברומניה. בנעוריו היה חבר בתנועת הנוער הציוני ובשנת 1951 עלה ארצה למעברת אוהלים בנהריה. בשנת 1952 לאחר שסיים את לימודיו החל לעבוד מטעם הנוער העובד והלומד בקופת חולים והשלים את לימודיו התיכוניים בלימודי ערב. בשנת 1956 התגייס לצה"ל ושרת בחיל השריון בחטיבה 7 במלחמת ששת הימים לחם בקרבות הקשים של תל פאחר ברמת הגולן. במלחמה זו נפגע מפגז ואיבד את שמיעתו. במשך 35 שנים עבד בכפר הנוער הציוני נווה הדסה כמדריך וכמרכז ובשנת 1973 עם סיום לימודי חינוך בבית הספר לחינוך שעל יד אוניברסיטת ת"א הוכשר כמורה בכיר ומונה למנהל ההדרכה. ובשנת 1990 החל לעבוד בהסתדרות במרחב נתניה ושימש עד למועד פרישתו בשנת 2003 לגמלאות - כמנהל המחלקה לקהילה שכוונות וקליטת עלייה. במסגרת תפקידו הייתה לו הזכות לקלוט בשם ההסתדרות את גלי העלייה הגדולים מחבר העמים. ובאותם שנים הקים וניהל במסגרת ההסתדרות חמישה אולפנים ללימוד השפה העברית וכן הקים אגף למתנדבים וסייע רבות בקליטתם החברתית של העולים. מאז פרש לגמלאות בשנת 2003 משמש כמזכיר הסתדרות הגמלאים בנתניה, כיו"ר בפועל של התאחדות עולי רומניה בנתניה וחבר בהנהלה הארצית של התאחדות עולי רומניה. בתפקידו זה מסייע רבות לציבור הגמלאים ובעיקר לניצולי שואה בהדרכה והכוונה למימוש זכויותיהם. רודי מגיע מדי יום להסתדרות ויחד עם יתר החברים המתנדבים מקבל את קהל הפונים מקרב ציבור הגמלאים. בשנת 2004 קיבל את אות יקיר הסתדרות הגמלאים בישראל על פועלו ותרומתו למען הגמלאים. רודי נשוי למזל ואב לארבעה ילדים וסב ל- 11 נכדים.

על פעילותו למען הציבור וההסתדרות מוענק לו עיטור יקיר ההסתדרות במרחב נתניה.

גטר (שוקי) יששכר

נולד בשנת 1937 בתימן. בשנת 1949 עלתה המשפחה ארצה והתמקמה בטבריה. בילדותו למד בבית הספר "אור תורה" ולאחר מכן בבית ספר עמל. בגיל 17 מונה למדריך נוער במסגרת תנועת הנוער העובד והלומד. בשנת 1960 התגייס לצה"ל ושרת כחובש קרבי, נטל חלק במלחמות ישראל, בשנת 1966 עברה המשפחה להתגורר באבן יהודה ושוקי החל לימודי חינוך בבית ברל. עם סיום לימודיו, השלים הכשרה כמדריך נוער בחינוך המשלים במכון וינגייט, בשנת 1969 התקבל לעבוד במועצה המקומית אבן יהודה בתפקיד מדריך נוער, ספורט וקייטנות ובשנת 1974 קודם לתפקיד מנהל מחלקת התברואה של המועצות המקומיות אבן יהודה ותל מונד. במקביל, נבחר ליו"ר ועד העובדים של המועצה המקומית אבן יהודה. במסגרת תפקידו כיו"ר ועד הוביל עם חבריו לוועד ונציגי ההסתדרות במרחב נתניה עשייה רבה למען עובדי המועצה ואף נדרש למאבק חסר פשרות בעקבות אי תשלום שכר עבודה לעובדים. בשיאו של המאבק הושבתה המועצה המקומית על כל שלוחותיה בהפגנה שקיימו העובדים ולאור עוצמת המחאה, כמעט עלה באש בניין המועצה. בסופו של המאבק, קיבלו עובדי המועצה את מלוא שכרם לרבות פיצויי הלנת שכר. כמנהיג עובדים, שוקי סחף את עובדי המועצה לעשייה מתמדת, דאג לרווחתם, כשאת כל מעשיו הוא עושה בשקט ובשלוה. בשנת 2001 פרש לגמלאות ומאז ממשיך להיות רתום לפעילות ציבורית ותמיד בהסתדרות במרחב. שוקי נשוי לרומיא אב ל - 6 ילדים וסב ל - 22 נכדים.

על פועלו ותרומתו כיו"ר ועד עובדים במשך 27 שנים ועל מסירותו הרבה לעובדי מוענק לו עיטור יקיר ההסתדרות במרחב נתניה.

דגה דינה

נולדה בשנת 1941 בעיר דמאר בתימן. בגיל 4 עלתה עם משפחתה ארצה במסגרת עליית "מרבד הקסמים". בסיום לימודיה את בית הספר היסודי, עברה לקיבוץ חפץ חיים וסיימה לימודי תיכון ולימודי הוראה. בשנת 1966 עקב נישואיה עברה להתגורר בנתניה ובמשך כ-4 שנים עבדה בתעשייה הצבאית. בשנת 1973 התקבלה לעבוד כמזכירת סניף הפועל המזרחי ועבדה בשיתוף פעולה מלא עם מזכירי מועצות הפועלים בנתניה. בשנת 1995 עברה לעבוד ברשת בתי האבות של תפארת בנים ולאחר תקופה קצרה נבחרה לחברת ועד עובדים וליו"ר ועד העובדים בתפקיד זה כיהנה במשך כ-10 שנים ולמעשה עד פרישתה לגמלאות. במשך כהונתה כיו"ר ועד הובילה דינה פעילות חברתית ויזמה פעולות רבות לרווחת העובדים. גולת הכותרת של יוזמתה היא הוצאת העובדים לימי גיבוש והשתלמות במשך מספר ימים כל שנה כשהדגש הוא על הכרת הארץ ומורשתה. כיו"ר ועד העובדים הפגינה לא פעם מנהיגות ואחריות במקום העבודה, הייתה שותפה בגיבושה של תוכנית הבראה במקום העבודה ביחד עם ההסתדרות תוך צמצום הפגיעה בעובדים ושמירה על מקום העבודה ויזמה כמסורת את הוצאתם של כל העובדים לטיול שנתי. במקביל לעבודתה וגם כיום דינה מתנדבת בארגוני רווחה רבים, היא פעילת שכונות בשכונת מגוריה ותורמת רבות לקהילה ותמיד ברוחב לב, תוך הקפדה שהתרומות יעשו בצנעה ובסתור. בנוסף היא שותפה לפעילויות רבות לטובת הקהילה שימשה במשך שנים רבות כחברת ועד שכונת דורה ועסקה בארגון בר מצווה לילדים ממשפחות מעוטי יכולת, ומלווה את ועד העובדים של "תפארת בנים" בעצה ובמעשה.

על פעילותה למען הפרט והכלל מוענק לה עיטור יקירת ההסתדרות במרחב בנתניה.

ויגדורוביץ גיטה

נולדה בשנת 1930 ברומניה בעיירה בוכוש. בשנת 1950 עלתה ארצה עם הוריה ואחותה. עם הגיעם ארצה התיישבה המשפחה במעברת שער עלייה שעל יד חיפה. לאחר כשלוש שנים עברה המשפחה למושבה אבן יהודה שם הכירה את בעלה. בשנת 1962 העתיקה את מקום מגוריה לאילת בעקבות עבודתו של בעלה כמנופאי ועבדה בשקם בתפקיד סגנית מנהלת מחלקה וזאת עד לפרישתה לגמלאות בשנת 1980. מאז פרישתה לגמלאות היא עוסקת בפעילות התנדבותית ענפה לרבות בהסתדרות במרחב נתניה במסגרת ארגון הגמלאים של אזרחים עובדי צה"ל. במסגרת פעילותה ההתנדבותית יוצרת גיטה קשר עם הגמלאים, משוחחת עימם ומסייעת להם בהתאם לצורכיהם. בנוסף היא עוזרת בארגון מפגשים קבועים, מסיבות ופעילויות כגון טיול שנתי לאילת. עם תחילתו של גל הפיגועים הרצחני בנתניה החלה מתנדבת במוסד לביטוח לאומי, והייתה שותפה להקמתה של קבוצת תמיכה לנפגעי פעולות איבה, בשנת 1996 החלה להתנדב גם בספרייה העירונית. לאור ניסיונה ומסירותה התבקשה להתנדב בבתי ספר בעיר, שם היא ממשיכה להתנדב עד היום, במסגרת פעילותה ההתנדבותית לוקחת גיטה על עצמה, לסייע כל שנה בתחילת שנת הלימודים, לשלושה ילדים להם היא עוזרת במשך כל שנת הלימודים, העזרה כוללת סיוע בלימודים, עזרה רגשית וכמובן עזרה כלכלית. במקביל מתנדבת בארגון "יד שרה", במסגרת ההתנדבות היא נפגשת פעם בשבועיים עם זוג עיוורים ומסייעת להם בכל צורכיהם. חברה מספרים עליה שהיא דמות מרכזית לעזרה, ייעוץ והכוונה.

על רגישותה וכהערכה לפועלה מוענק לה עיטור יקירת ההסתדרות במרחב נתניה.

חסון שמואל

שמואל חסון, נולד בטורקיה בשנת 1939. בשנת 1953 עלה לארץ במסגרת עליית הנוער. נשלח לקיבוץ שער הגולן שם עבר הכשרה בנשק ובהגנה עצמית.

עם סיום ההכשרה פנה ביחד עם חבריו להקמת קיבוץ גזית. בשנת 1958 התגייס לצה"ל ושירת כלוחם בחטיבת גבעתי. במסגרת שירותו נטל חלק במלחמת העצמאות, במלחמת ששת הימים ובמלחמת יום הכיפורים. עם שחרורו מהצבא, הצטרפו אליו הוריו והמשפחה התאחדה. בשנת 1965 התקבל לעבודה במשרד הדואר. לאור כישוריו נשלח ללימודי תעודה והכשרה ולאחר שהשלים את לימודיו התקדם בעבודתו לתפקידי ניהול ופיקוח עד שמונה לתפקיד מפקח אזורי. במהלך שנות עבודתו ובמקביל לעבודתו הנמרצת נבחר לכהן כחבר בוועד העובדים של הדואר. במסגרת חברותו בוועד העובדים הוביל ביחד עם נציגי ההסתדרות עשייה רבה וברוכה למען העובדים, בעיקר בתחומי רווחה ושכר. בשנת 1999 ולאחר שהשלים 34 שנים בשירות המדינה פרש לגמלאות. לאחר פרישתו החל להתנדב במשרדי ההסתדרות במרחב ביחד עם מר מנחם רוזן פעילות תרבות ורווחה למען גמלאי שירות המדינה, פעילות ברוכה בה הוא עוסק כיום ועיקרה בפעילות לגמלאי שירות המדינה, כשבעיקר אוהב שמואל להתעמק בארגון טיולים ברחבי הארץ להכרת שביליה ומורשתה. נשוי לכוכבה אב ל- 2 בנות וסב ל- 7 נכדים. מעשיו ופעילותו כמתנדב, המתייצב מידי יום במשרדי ההסתדרות ומבצע את עבודתו בשקט, בשלווה ובצנעה הטביעו חותם מיוחד על העשייה ההתנדבותית הרבה של ההסתדרות במרחב נתניה למען ציבור הגמלאים.

על פועלו כחבר ועד עובדים בעבר ועל תרומתו ומסירותו במשך שנים רבות למען ציבור הגמלאים חברי ההסתדרות במרחב נתניה מוענק לו עיטור יקיר ההסתדרות.

זייד דינה

נולדה בשנת 1928 בכפר סבא, בשנת 1939 עברה להמשך לימודים בכפר הנוער מאיר שפייה. בשנת 1946 התגייסה עם חבריה להכשרה בפלמ"ח, בקבוצת דגניה ב', שם הכירה את יצחק ונישאה לו, במסגרת חברותה בדגניה הצטרפה להסתדרות וקיבלה כרטיס חבר. ומאז היא חברת הסתדרות במשך למעלה מ- 60 שנה. לאחר נישואיה עברה לגור בכפר אתא ועבדה מספר שנים במעון יום של ארגון אמהות עובדות, אשר הוקם במיוחד עבור אימהות בבית החרושת אתא. בתפקידה זה עסקה בפעילות חברתית ענפה למען משפחות העובדים. בשנת 1955 עברה עם משפחתה לגור בנתניה ולאור ניסיונה התקבלה לעבוד כמנהלת מעון נעמ"ת ברחוב מאירוביץ וזאת עד פרישתה לגמלאות. תוך כדי עבודתה עסקה דינה בפעילות התנדבותית בתחומים רבים ומוגוונים. בשנת 1988 פרשה לגמלאות וגם לאחר פרישתה היא ממשיכה בפעילות ציבורית. כיום משמשת דינה כציר בוועידת נעמ"ת במרחב והיא חברת הוועד ארצי של נעמ"ת, נציגת הגמלאיות בוועד הארצי. מתנדבת קבועה במועדון החברה של נעמת ומרצה בתחומים שונים ופעילה במוסדות ההסתדרות ונעמ"ת במרחב נתניה. במקביל מקדישה דינה את זמנה לפעילות התנדבותית נוספת לרבות: באגודה למלחמה בסרטן, כשופטת פעילה במסגרת המועצה לישראל יפה, כפעילה בארגון יד לבנים וחברת הוועד הארצי של אחים ואחיות שכולים. דינה היא אם ל- 3 ילדים וסבתא ל- 9 נכדים ו- 2 נינים אשר כולם חיים בארץ. בשנת 2006 הוענק לה התואר יקירת העיר נתניה.

על פועלה במשך עשרות שנים ועל עשייתה ההתנדבותית למען ההסתדרות ונעמ"ת במרחב נתניה מוענק לה עיטור יקירת ההסתדרות במרחב נתניה.

חשאי אבנר

נולד בשנת 1937 בישראל. בילדותו התחנך בבתי הספר ביאליק ואורט בנתניה. עם סיום לימודיו התגייס לצה"ל לחיל השריון. עם שחרורו החל לעבוד בענף היהלומים, בשנת 1962, החל לעבוד במבטחים, מוסד לביטחון סוציאלי של העובדים, בתפקיד גובה והתמחה בתחום הפנסיה, לא פעם אמר: "זה היה לעבור ממשכורת מכובדת למשכורת דלה". במבטחים ידע אבנר שימצא את עתידו. בשנת 1967 נבחר כחבר ועד העובדים. מנהיגותו הובילה לכך שלאחר כשנתיים נבחר ליו"ר הוועד הארצי של עובדי מבטחים, תפקיד בו כיהן כ-20 שנה. בתקופה זו ניהל הוועד בראשותו מאבקים קשים מול ההנהלה שדרשה התייעלות וקיצוצים. כיו"ר ועד התמיד ועמד כחומה בצורה והכל למען העובדים, יכולותיו והצטיינותו, הובילו אותו לעמדה ניהולית ובשלב ראשון, ניהל את סניף בני ברק. לימים חזר אבנר לנהל את הסניף בו צמח סניף נתניה. באותם ימים, חיזק את הקשר עם עובדי האיגוד המקצועי בנתניה ויחד איתם הוביל מאבקים רבים לשמירה על זכויותיהם הפנסיוניות של העובדים. עמידתו האיתנה על הבטחת הפנסיה, חזקו את מעמד העובדים חברי ההסתדרות. לימים מונה למנהל מחוז שרון במבטחים. בשנת 1998 פרש ממבטחים לאחר שהבין כי עליו לצאת למאבק בריאותי ארוך. על טוב ליבו וגודל מרצו בשירות הציבור הוענק לו עם פרישתו, עיטור איש כפועלו, מטעם ההסתדרות במרחב. על אף מחלתו המשיך לתרום בזירה הציבורית וכיהן במשך שנים רבות כיו"ר ועדת הבחירות של ההסתדרות במרחב נתניה וזאת במקביל להרצאות שהעניק בהתנדבות לעובדים על זכויותיהם הפנסיוניות, לרבות מתן יעוץ הכוונה לעובדי התעשייה בתחום הפנסיה. אבנר נשוי ליוכי אב ל-3 ילדים וסב ל-6 נכדים.

✿ על פועלו המבורך מוענק לו עיטור יקיר ההסתדרות במרחב נתניה.

ליכטמן יואב

נולד בישראל בשנת 1936 בנעוריו למד בבית הספר היסודי בית חינוך ולאחר מכן בבית הספר התיכון שרת. עם סיום לימודיו בשנת 1952 התגייס לצה"ל. במסגרת שירותו הצבאי השלים קורס קציני חי"ר והשתחרר בדרגת סג"מ. לאחר שחרורו מצה"ל המשיך לשרת במילואים וזאת עד שנת 1992, אז פרש בדרגת רב סרן. עם סיום שירותו הצבאי רכש השכלה גבוהה והתמקד בלימודי טכנאות הבניין ובמשך 19 שנים עבד כמנהל מפעל בחברת דיור לעולה. בשנת 1980 התקבל לעבוד באגף לאיגוד מקצועי במועצת פועלי נתניה ולימים מונה לתפקיד מזכיר הסתדרות הפקידים עד פרישתו בשנת 2002 כשבמקביל שימש גם כמנהל כוח אדם, כטוען וכמגשר בבית הדין לעבודה. עם פרישתו נבחר כחבר מרכז הסתדרות הגמלאים ובשנת 2005 נבחר לתפקיד יו"ר הסתדרות הגמלאים במרחב נתניה, תפקיד בו הוא משמש עד היום. יואב הוא חלק בלתי נפרד מעובדי המרחב, הוא מקפיד להגיע מידי יום לעבוד ולבצע מטלות רבות ככל שאלה מוטלות עליו על ידי יו"ר המרחב. בפרט תורם יואב מניסיונו ומסייע בתחומים שונים בהתנדבות. במקביל, במסגרת פעילותו הציבורית התנדב שנים רבות למשמר האזרחי וכיום, משמש יואב כציר ועידה בהסתדרות העובדים הכללית החדשה, כחבר בוועד המפקח של שרותי בריאות כללית במחוז שרון שומרון, חבר מזכירות ההסתדרות במרחב נתניה, חבר הנהלת העמותה למען הקשיש בנתניה, מתנדב באיל"ן ושופט במועצה לארץ ישראל יפה. יואב נשוי למנוחה אבא ל-2 בנות וסבא ל-5 נכדים, מבטיח כי כל עוד כוחו במוותניו הוא ימשיך לתרום ולעבוד בהסתדרות במרחב נתניה למען ציבור העובדים.

✿ על פועלו והתנדבותו למען הפרט והכלל מוענק לו עיטור יקיר ההסתדרות במרחב נתניה.

פיכמן עליזה

נולדה בשנת 1931 ברומניה בעיר בקאו למשפחה ציונית, מסורתית. בשנת 1947 עלתה ארצה במסגרת עליית הנוער התיישבה בקיבוץ כפר גליקסון. אחרי שנתיים התאחדה עם משפחתה ומאז מתגוררת באבן יהודה. בהיותה בת 18 נישאה לפימה ז"ל ובמקביל רכשה השכלה בתחום הנהלת החשבונות. בשנת 1949 התקבלה לעבוד במשרד הדואר. בשנת 1952 מונתה למנהלת בית הדואר באבן יהודה, אישה ראשונה בארץ בתפקיד זה. בבית הדואר עבדה עד שנת 1982 אז פרשה לגמלאות. גם בהיותה מנהלת ראתה עצמה כפועלת ודאגה לטפח ולשפר את סביבת העבודה לטובת הפרט והכלל. במהלך שנות עבודתה היא הפעילה את ארגון אמהות עובדות באבן יהודה ועד היום היא מכהנת בתפקיד יו"ר הסתדרות הגמלאיות של נעמ"ת באבן יהודה. עליזה חברה בוועידת ההסתדרות החדשה, מתנדבת ופעילה בארגונים וולונטריים רבים לרבות באגודה למען החייל, באגודה למלחמה בסרטן, בבית הכנסת שכון וותיקים, באגודה לשעת חרום ועושה ככל יכולתה להעניק לסייע ולעזור לנזקקים. פעילותה ההתנדבותית נמשכת עד היום, במסגרתה היא מפעילה את מועדון הגמלאים "בית ולדמן" באבן יהודה, מארגנת טיולים ופעילויות לגמלאים, בזכותה משמש בית ולדמן נקודת מפגש לגמלאים. עליזה היא אם ל-3 ילדים וסבתא ל-10 נכדים ונינה אחת. עליזה מדגישה כי פעילותה למען הכלל גורמת לה הנאה רבה ומטעינה אותה כל יום מחדש להמשיך ולתרום למען ציבור העובדים והגמלאים.

☞ כהערכה לפועלה הציבורי מוענק לה עיטור יקירת ההסתדרות במרחב נתניה.

ציון אהרון

נולד בשנת 1938 בעיראק. בן למשפחה ציונית, בשנת 1951 עלתה המשפחה ארצה. והשתכנה בבית עולים- נתניה ואהרון השלים את לימודיו בביה"ס היסודי "בארי". עם סיום לימודיו יצא לעבוד כפועל ייצור בענף היהלומים, כשבמקביל לעבודתו, השלים את השכלתו התיכונית בלימודי ערב. היה חבר בתנועת הנוער ה"שומר הצעיר" ולימים מונה לראש התנועה בנתניה. בשנת 1957 התגייס לצה"ל ושרת בחיל רגלים כלוחם. במסגרת שירותו נטל חלק במלחמת ששת הימים ובמלחמת יום הכיפורים. לאחר שחרורו חזר לעבוד בענף היהלומים וכעובד בעל מודעות חברתית, הפך במהרה ליו"ר ועד העובדים במלטשת "טמבור שוורץ", וכחבר במזכירות המקומית והארצית של איגוד פועלי היהלומים, במסגרת תפקידו זה, התמקד בדאגה לצרכי פועלי מלטשות היהלומים בנתניה, ואף נאלץ לארגן את חבריו להפגנות על מנת שיקבלו תוספות יוקר. בשנת 1980 נבחר לשמש כמזכיר איגוד מקצועי במועצת פועלי נתניה ומשנת 1982 ועד שנת 2003 מועד פרישתו לגמלאות, שימש כמזכיר איגוד עובדי המתכת החשמל והאלקטרוניקה במרחב נתניה והוביל חתימה של הסכמים קיבוצים רבים לעובדי מפעלי המתכת, בשנת 1974 נבחר לכהן כחבר מועצת העיר נתניה, במשך 4 קדנציות. גולת הכותרת של פעילותו הציבורית הייתה אחריותו לפרויקט שיקום שכונות במשך כ-10 שנים. לאחר פרישתו לגמלאות ממשיך אהרון בפעילות הציבורית כנציג ציבור בבית הדין לעבודה וכנציג ההסתדרות במרחב בועדות הערר של שרות התעסוקה. על פעילותו הציבורית זכה בשנת 2008 באות יקיר העיר נתניה. אהרון נשוי לאורה אב ל-3 ילדים וסב ל-7 נכדות ונכד, ממשיך בשליחותו הציבורית למען ההסתדרות ולמען ציבור העובדים והגמלאים במרחב נתניה. לתרום ולעבוד בהסתדרות במרחב נתניה למען ציבור העובדים.

☞ על פעילותו הציבורית מוענק לו עיטור יקיר ההסתדרות במרחב נתניה

קבלו משה

נולד בשנת 1945 בעיר פאס במרוקו. בשנת 1962 עלה ארצה לבדו, במסגרת עליית הנוער. בשנת 1965 התגייס לצה"ל. לאחר שחרורו מהצבא נקלט לעבוד במפעל "בליס" ולאור ניסיונו הצבאי הועסק במפעל כמחסנאי וככרסם. בשנת 1972 התקבל לעבודה במשרד החינוך בבית הספר הימי מבואות ים. במסגרת עבודתו ולאור כישוריו נשלח ללימודי תעודה והכשרה בהוראה והתקדם בעבודתו לתפקיד ראש ענף הפלגות ומבצעים. בשנת 1975 נבחר לשמש כחבר בוועד העובדים ולאחר תקופה קצרה, נבחר ליו"ר ועד העובדים של עובדי מבואות ים. כיו"ר ועד העובדים הוביל ביחד עם נציגי ההסתדרות, עשייה רבה למען העובדים. גולת הכותרת של פעילותו ונחישותו בוטאה היטב במכתב שכתב בתאריך: 27/06/1999 אל מר אריה ווצלר, מנכ"ל החברה הימית: "עובדי מבואות ים יודעים לשוט על ים שקט ורגוע אך חסונים ואיתנים מול גלים סוערים, מהאמור לעיל "דירי באלק" אם לא תעמוד בכל הבטחותיך (אנחנו בפינה)" משה תמיד ביצע את עבודתו עם חיוך על השפתיים אך כשצריך ידע להפגין עוצמה ואיתנות, כמנהיג עובדים סחף את עובדי הכפר לעשייה מתמדת ודאג לרווחתם, בהתנהלותו, מסירותו ודבקותו השאיר תמיד את ענייניו האישיים בקרן זווית, וראשית לכל פעל לטובת ציבור העובדים. בשנת 2006 פרש לגמלאות ומאז ממשיך בפעילות ציבורית. כיום משמש כציר בוועידה הארצית של הסתדרות עובדי המדינה. נשוי ליהודית אב ל-3 ילדים וסב ל-3 נכדים. מעשיו של משה כמנהיג עובדים קשוח ובלתי מתפשר ובמקביל כאב רך ואוהב לילדיו ולתלמידיו בכפר הנוער מבואות ים, השאירו חותם מיוחד של עשייה הסתדרותית בבית הספר הימי מבואות ים.

על פועלו ותרומתו כיו"ר ועד עובדים במשך 28 שנים ועל מסירותו הרבה לעובדיו מוענק לו עיטור יקיר ההסתדרות במרחב נתניה.

רוזן מנחם

נולד בשנת 1930 ברומניה. בזמן מלחמת העולם השנייה הוגלתה משפחתו למחנות באוקראינה וחלקה נספה בשואה. בתום המלחמה בין השנים: 1946-1949 בהיותו נער, נאלץ לעבוד לפרנסת המשפחה ובמקביל היה חבר ומדריך בתנועת "דרור הבונים", את הרוח הציונית ואת הרצון לעלות ארצה שפיעמו בו הטמיע בחניכיו ועודד אותם במסגרת ההכשרות לעלות לארץ ישראל בשנת 1950 לאחר שאביו חזר מהשבי הרוסי עלה ביחד עם הוריו ואחותו ארצה. המשפחה התיישבה בעכו, עם עלייתו ארצה הצטרף להסתדרות כאשר לאור ידיעתו את השפה העברית התקבל לעבוד בעיריית עכו. מאוחר יותר החל לעבוד במלב"ן עכו. בשנת 1962 מונה לסגן מנהל המרכז הגריאטרי נתניה ועבר להתגורר בעיר. בשנת 1976 נבחר לתפקיד מנהל המרכז הגריאטרי תפקיד בו כיהן עד פרישתו לגמלאות בשנת 1996. ולצד עבודתו הקפיד תמיד לתרום לקהילה בפעילות התנדבותית ענפה. עם פרישתו הקים ביחד עם יו"ר הסתדרות במרחב את סניף גמלאי הסתדרות עובדי המדינה ומאז הקמתו הוא משמש כיו"ר הסתדרות גמלאי שירות המדינה וציר בוועידת הסתדרות עובדי המדינה, במקביל מכהן כיו"ר סניף עמותת "אילן" בנתניה וכחבר ההנהלה הארצית של "אילן". היה ממייסדי האגודה למען הקשיש בנתניה ומשמש כחבר הנהלת האגודה. בעבר פעל בהתנדבות במועדון "ליינס" לעזרת עיוורים, עולים ונוקקים. כיהן כחבר בוועדה העירונית לאימוץ חיל החימוש וכחבר הנהלת מט"ב סניף נתניה ושפט בהתנדבות מטעם המועצה לישראל יפה. בשנת 2007 הוענק לו אות יקיר העיר נתניה ובשנת 2010 קיבל את אות יקיר אילן. מנחם נשוי לחיה אבא ל-3 ילדים וסבא ל-9 נכדים.

על התנדבותו למען הציבור ועל פעולותיו למען הכלל מוענק לו עיטור יקיר ההסתדרות במרחב נתניה

"עֲשִׂים נְאִים מִפְּאָרִים אֶת הָאָדָם"

אות מפעל חיים ועיטור יקיר ההסתדרות

חברי הוועדה:

גברת אילנה גיני - יו"ר הוועדה

גברת ורדה מאור - חברת מזכירות המרחב

גברת חנה מסיקה - יו"ר ועד תנובה

מר דוד עמוס - יו"ר ועד עובדי אורדן

גברת סוזן מלר - מרכזת הוועדה

המו"ל: ההסתדרות במרחב נתניה

עריכה: עו"ד יאיר אלגאזי

הפקה: גברת אורה צרפתי דבוש

עיצוב גרפי: דפוס קשת נתניה